



זוהר היומי

זוהר שמות – דף ד ע"ב

פרשת שמות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

תַּמְנִיסַר אֶלְפִין אַחֲרָנִין תִּקְעִין, וְלֹא מִיבְבִּין וְלֹא מִלְלִין (ס"א לא מיללין ולא מיבבין)
פִּתְחִין שִׁירָתָא, מְזַדְעָזְעִין מֵאֵתָן וְחֲמִשִּׁין אֶלְפִין מֵאֲרִי דִּיבְבָא.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, אנו פוקחים עינינו רואים, גלגלי מרכבה הקדושה נוסעים
במסעותיהם, וקול שירה מבשמת לאזנים, יפה ללב, עולה ויורדת, הולכת ולא נוסעת,
מזדעזעים אלה אלפים ורבוא רבבות, ופותחים בשירה מלמטה למעלה. לקול הנעימות
הזו עומדים מי שעומדים, ומתכנסים בהתכנסות לצד הימין, ארבע מאות וחמשים אלה
בעלי עינים. רואים ולא רואים. עומדים בקיומם. שני צדדים אחרים מתלבנים
(מתהפכים) בשבילם, ולצד שמאל מאתים וחמשים אלה. אותם בעלי יבבה מיבבים
ומיללים במקום בית מושבם, פותחים בדין ומסיימים בדין. מיבבים שנית, ודין יושב,
וספרים נפתחים. באותה שעה עולה בעל הדין שעומד עליהם, ויושב על כסא דין,
ושירה שוככת עד שלא יסתים הדין. סובבים בעלי העינים שלצד ימין, ועמם שמונה
עשר אלה תוקעים, ולא מיבבים ולא מיללים (ס"א לא מיללין ולא מיבבין) ופותחים
בשירה. מזדעזעים מאתים וחמשים אלה בעלי יבבה.

תקע תנְיִנוֹת וְלֹא מִיִּבְבִּין (ס"א ולא מיבבין ולא מיללין) נְטִיל פֶּטְרוֹנָא, מִהֵּוּא כּוֹרְסִיָא וְיִתִּיב בְּכוֹרְסִיָא דְּוֹתְרָנוּתָא. בֵּיה זְמָנָא הָהּ (נ"א הוא) מְדַכֵּר שְׁמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה רַבָּא, דְּבָהּ הוּא שְׁמָא חַיִּים לְכָלָא.

תרגום לעברית

תוקע שְׁנִית וְלֹא מִיִּבְבִּים (ולא מיבבים ולא מיללים). נוֹסֵעַ הַפֶּטְרוֹן מֵאוֹתוֹ כֶּסֶּא וְיוֹשֵׁב בְּכֶסֶּא הַוֹתְרָנוֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן הָיָה (הוא) מְזַכֵּיר שֵׁם קְדוֹשׁ עֲלִיוֹן וְגָדוֹל, שְׁבָאוֹתוֹ שֵׁם יְיָ חַיִּים לְכָל.

טקסט הזוהר

פִּתַּח וְאָמַר זְמָנָא חֲדָא יו"ד ה' א' וי"ו ה' א' (ס"א יו"ד ה' א' וא"ו ה' א') כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שמות ל"ד) וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה. פִּתְחִין כְּקַדְמִיתָא מְאִרִי גִלְגְּלִי קְדִישִׁין. וְאֵלֶּף אֶלְפִין, וְרַבּוּא רַבְבּוּן, וְאִמְרִי שִׁירְתָּא, מְשַׁבְּחִין וְאִמְרִין, בְּרִיךְ יִקְרָא דָּהּ מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתִּיהָ.

תרגום לעברית

פִּתַּח וְאָמַר פַּעַם אַחַת יו"ד ה' א' וי"ו ה' א' (יו"ד ה' א' וא"ו ה' א'), כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות לד) וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה'. פּוֹתְחִים כְּבִתְחִלָּה בְּעֲלֵי גִלְגְּלִים קְדוֹשִׁים, וְאֵלֶּף אֶלְפִים וְרַבּוּא רַבְבּוֹת, וְאִמְרִים שִׁירָה, מְשַׁבְּחִים וְאִמְרִים, בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹם בֵּית שְׁכִינְתּוֹ.

טקסט הזוהר

אַתְיָא הֵּוּא גִּנְתָּא, דְּהוֹת (נ"א דאיהי) טְמִירָא בְּמֵאתָן וְחֲמִשִּׁין עֲלָמִין, הוּא שְׁכִינְתָּא יִקְרָא בְּזִינָה, דְּנִפְיק מְזִינָא לְזִינָא, וְזִינָה נְגִיד מְנִיָּה, לְד' סְטָרִין רִישִׁין, לְקַדְמָאִי (ס"א לקיימא), מִהֵּוּא זִינָא נֶפֶק (ס"א אתמשך) לְכָלָּהּ דְּאִינוֹן לְתַתָּא, וְהֵיכָּלָא אִקְרִי גִּנְתָּא דְּעָדוֹן.

בָּא אוֹתוֹ הֶגֶן, שֶׁהִיָּתָה (שהיא) שְׁמוּרָה בְּמֵאֲתָיִם וַחֲמִשִּׁים עוֹלָמוֹת, הִיא שְׂכִינָה נִכְבָּדָה בְּזִיּוֹהָ, שְׂיֻצָּאת מִזֵּיו לְזֵיו, וְזִיּוֹה שׁוֹפֵעַ מִמָּנָה לְאַרְבָּעָה צַדִּדִּים רָאשִׁיִּים לְרָאשׁוֹנִים (לקיום). מֵאוֹתוֹ זֵיו יוֹצֵא (נמשך) לְכָל אוֹתָם לְמִטָּה, וְהִיא נִקְרָאת גֵּן עֶדֶן.

טקסט הזוהר

פֶּתַח תְּנִינֹת הַהוּא סָבָא, פֶּטְרוֹנָא דְכָלָא וּמִדְכָּר שְׁמִיָּה יו"ד ה"א וָא' ו' ה"א, וְכָלְהוּ פֶתַח בְּתִלְיָסָר מְכִילָן דְּרַחֲמִי. מֵאֵן חָמִי כָּל אֱלִין תְּקִיפִין, רָאמִין דְּרָאמִין, תְּקִיפִין דְּתְקִיפִין, רְתִיכִין קְדִישִׁין, וְשְׁמִיָּא, וְכָל חֵילָהוֹן, מְזִדְעֻזְעִין וּמִתְחַלְחֵלִין בְּאִמְתָּא סָגִיָּא, מְשַׁבְּחֵן שְׁמָא קְדִישָׁא, וְאִמְרִין שִׁירְתָּא. זָכְאִין אֵינֹן נִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקִיָּא, דְּאֵינֹן בְּהַהוּא עֶדוֹנָא, וְיִדְעִין דָּא, עַל הָאֵי אֵימְרָא (יִרְמִיָּה י') מִי לֹא יִירָאָה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֹה יָאֲתָה וְגו' (ע"כ תוספתא)

תרגום לעברית

פֶּתַח שְׁנִית אוֹתוֹ זָקֵן, הַפֶּטְרוֹן שֶׁל הַכֹּל, וּמִזְכִּיר שְׁמוֹ יו"ד ה"א וָא' ו' ה"א, וְכָלָם פּוֹתְחִים בְּשֵׁלֶשׁ עָשָׂרָה מִדּוֹת הֶרְחָמִים. מִי רָאָה כָּל הַתְּקִיפִים הֶלְלוּ, רָמִים שֶׁל רָמִים, תְּקִיפִים שֶׁל תְּקִיפִים, מְרַכְּבוֹת קְדוֹשִׁים, וְשְׁמִים וְכָל חֵילֵיהֶם, מְזִדְעֻזְעִים וּמִתְחַלְחֵלִים בְּאִמְתָּה רַבָּה, מְשַׁבְּחִים אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ וְאִמְרִים שִׁירָה. אֲשֶׁרֵיהֶם נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵם בְּאוֹתוֹ הָעֶדוֹן וְיִוִּדְעִים אֶת זֶה, עַל זֶה נֶאֱמַר (יִרְמִיָּה י') מִי לֹא יִירָאָה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֹה יָאֲתָה וְגו'.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּד נַחֲתַת שְׂכִינְתָּא לְמִצְרַיִם, נַחֲתַת חִיָּה חֲדָא, דְּשָׁמָּה יִשְׂרָאֵל, בְּדִיוֹקְנָא דִּהַהוּא סָבָא, וְאַרְבָּעִין וְתַרְיֵן שְׁמִשִּׁין קְדִישִׁין עֲמִיָּה, וְכָל חַד וְחַד אֶת קְדִישָׁא עֲמִיָּה, מְשַׁמָּא קְדִישָׁא, וְכָלְהוּ נַחֲתָן עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב, וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצִּיּוֹן אֶת יַעֲקֹב. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִמִּשְׁמַע דְּקָאֻמַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרֵי כֵן אֶת יַעֲקֹב, וְלֹא נֶאֱמַר אֹתוֹ.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּשִׁירְדָה שְׂכִינָה לְמִצְרַיִם, יִרְדָה חַיָּה אַחַת שֶׁשָּׁמָּה יִשְׂרָאֵל בְּדִיוּקָן אוֹתוֹ הַזָּקֵן, וְאַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם שָׁמַיִם קְדוּשִׁים עִמּוֹ, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד אוֹת קְדוּשָׁה עִמּוֹ מִשָּׁמַיִם הַקְדוּשָׁה, וְכָלֵם יִרְדּוּ עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצִּיּוֹן אֶת יַעֲקֹב. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מִמִּשְׁמַע שֶׁאָמַר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרֵי כֵן אֶת יַעֲקֹב, וְלֹא נֶאֱמַר אֹתוֹ.

טקסט הזהור

שָׁאֵל רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, (אָמַר לִיה) כִּיּוֹן דְּשִׁמְעַת מֵאֲבוּהּ, פְּרִשְׁתָּ וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּרִזָּא עֲלָאָה, מֵאִי קָאֻמַּר אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ. אָמַר לִיה, הֵהוּא מְלָךְ דְּהוּהָ אָמַר אָבָא, אֵינּוֹן הָווּ מְלָאכִין עֲלֵאִין, דְּאֵינּוֹן לְעִילָא עַל תַּתָּאִי מְנַהוֹן, הֵינּוּ דְכָתִיב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ, וְהָכִי אָמַר אָבָא, כָּל אֵינּוֹן מְלָאכִין דְּבִדְרָגָא עֲלָאָה, אֶקְרוּן גּוֹבְרִין דּוּכְרִין, וְאֵינּוֹן דְּבִדְרָגָא תַּתָּאִי מְנַהוֹן, אֶתְקְרוּן (נוֹקְבִתָּא) בֵּית, דְּאֶתְתָּא נּוֹקְבָא דְּמִקְבְּלָא מִן דְּכוּרָא.

תרגום לעברית

שָׁאֵל רַבִּי יְהוּדָה אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן רַבִּי שְׁמַעוֹן, [אָמַר לוֹ] כִּיּוֹן שֶׁשִּׁמְעַת מֵאֲבִיהָ אֶת פְּרִשְׁתָּ וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּסוּד עֲלִיוֹן, מַה זֶה שֶׁאָמַר אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ? אָמַר לוֹ, אוֹתָהּ מְלָךְ שֶׁהָיָה אוֹמֵר אָבָא, אֵלּוּ הֵם מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים, שֶׁהֵם מַעַל הַתַּחְתּוֹנִים מֵהֶם. זֶהוּ שְׁכָתוֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ. וְכֵן אָמַר אָבָא, כָּל אוֹתָם מְלָאכִים שֶׁבִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה, נִקְרְאִים גְּבֻרִים זְכָרִים, וְאוֹתָם שֶׁבִדְרָגָה תַּחְתּוֹנָה מֵהֶם, נִקְרְאִים (נְקֻבוֹת) בֵּית, שֶׁאֲשֶׁה נִקְבָּה שֶׁמִּקְבְּלָתָּ מִן הַזָּכָר.

רבי יצחק הוה קאים קמיה דרבי אלעזר בר רבי שמעון, אמר ליה שכינתא נחתת למצרים עם יעקב. אמר ליה ולא, והא כתיב (בראשית מ"ו) אנכי ארד עמה. אמר ליה תא חזי, שכינתא נחתת למצרים את יעקב ושית מאה אלפין רתיכין קדישין (אחרנין) עמה, והיינו דכתיב כשש מאות אלף רגלי, תנינן שית מאה אלפין רתיכין קדישין נחתו עם יעקב למצרים, וכלהו סליקו מתמן, כד נפקו ישראל ממצרים. הדיא הוא דכתיב, (שמות י"ב) ויסעו בני ישראל מרעמסס סכותה כשש מאות אלף רגלי וגו'. שש מאות לא נאמר, אלא כשש מאות, כגוונא דנפקו אלין, כך נפקו אלין.

תרגום לעברית

רבי יצחק היה עומד לפני רבי אלעזר בן רבי שמעון. אמר לו, שכינה ירדה עם יעקב למצרים? אמר לו, ולא? והרי כתוב (בראשית מו) אנכי ארד עמה. אמר לו, בא תראה, שכינה ירדה למצרים את יעקב, ושש מאות אלף מרכבות קדושות [אחרות] עמה, והיינו מה שכתוב כשש מאות אלף רגלי. שנינו, שש מאות אלף מרכבות קדושות ירדו עם יעקב למצרים, וכלם עלו משם כשיצאו ישראל ממצרים. זהו שכתוב (שמות יב) ויסעו בני ישראל מרעמסס סכותה כשש מאות אלף רגלי וגו'. שש מאות לא נאמר, אלא כשש מאות. כמו שיצאו אלה, כך יצאו אלה.

טקסט הזוהר

ותא חזי רזא דמלה, בעדנא דנפקו אלין רתיכין קדישין, משירייתא קדישתא, חמו ישראל וידעו, דהוו מתעכבין בגיניהון, וכלהו בהילו דעבדו ישראל, בגיניהון הוה, והיינו דכתיב, (שמות י"ב) ולא יכלו להתמהמה, הוה ליה למימר ולא רצו להתמהמה אבל לא כתיב אלא ולא יכלו. ואתיידעו (ס"י ואיתנדע) ממש, דכלהו בני ישראל, הוו

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּרְקִיעָא, וְהִינּוּ דְכְּתִיב, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב, וְעַל דָּא לֹא נֶאֱמַר וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אִתּוֹ, אֲלֵא וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב, הַבָּאִים מִצְרִימָה בְּקִדְמִיתָא וְעַם מִי, אֶת יַעֲקֹב.

תרגום לעברית

ובא ראה סוד הדבר, בזמן שיצאו המרכבות הקדושות הללו והמחנות הקדושים, ראו ישראל וידעו שהם מתעכבים בשבילם, וכל החפזון שעשו ישראל היה בגללם, והינו שפֿתוב ולא יכלו להתמהמה, היה לו לומר ולא רצו להתמהמה, אבל לא כתוב אלא ולא יכלו. ונודעו (אז נודע) ממש, שכל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל היו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל של הרקיע, והינו מה שפֿתוב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב, ועל זה לא נֶאֱמַר וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אִתּוֹ, אֲלֵא וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב. הַבָּאִים מִצְרִימָה בְּרֵאשׁוֹנָה, וְעַם מִי? אֶת יַעֲקֹב.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (הע"א) ◆

טקסט הזהור

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, (נ"א רבי יצחק נ"א רבי יוסי) קל וחומר, ומה פֿד אֲשֶׁתַּיִב יַעֲקֹב מִלְּבֹן, כְּתִיב, (בראשית ל"ב) וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מְלָאכֵי אֱלֹהִים. פֿד נַחַת בְּגִלּוֹתָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר, אֲנֹכִי אֵרֵד עִמָּךְ מִצְרִימָה,

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, [נ"א רבי יצחק] [נ"א רבי יוסי] קל וחומר, ומה כשנצל יעקב מלבן כתוב (בראשית לב) וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מְלָאכֵי אֱלֹהִים - כְּשִׁירְד לְגִלּוֹת וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר אֲנֹכִי אֵרֵד עִמָּךְ מִצְרִימָה, אִינוּ דִּין שֶׁהוּאִיל וְהַפֿטְרוֹן יוֹרֵד, שִׁירְדוּ גַם שְׁמֵשׁוֹ עִמּוֹ? הִינוּ שְׁפֿתוב הַבָּאִים מִצְרִימָה אֶת יַעֲקֹב. רַבִּי יַעֲקֹב מְכַפֵּר הֵנּוּ אָמַר מִשְׁמוֹ שֶׁל רַבִּי אַבָּא, מִי הֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁל כָּאן? אוֹתָם שֶׁנִּקְרְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמָּשׁ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

